

at Modstanden s. Gy. imod Understøttelsesklasserne er reist; jo, det ærede Medlem fra Thisted sagde endogsaa, at disse Kasser i den Grad vilde møde Modstand i hans Kreds, at han vilde blive bænket ud af den, hvis han stemte for dem, dette synes ikke at være noget heldigt Varsel for, at man vil hjælpe os med at løse, hvad jeg kalder de sociale Opgaver. Naar, siger jeg, dette lille Folk vil tage fat paa denne Opgave, som vil være det værdigt, saa tror jeg, at det i nogen Maade vil have Betingelsen for at kunne komme til at leve et fortsat Liv; men deraf vil følge — og nu kommer jeg til Slutningen — at naar jeg ser Sagen fra denne Side, kan jeg paa ingen Maade være med til at benytte de Penge, jeg mener, at man netop bør bruge til de af mig nævnte Formaal, og som i mine Tanker vil være Betingelsen for vort fortsatte Liv, til Forsvarsvæsenet. Seg kan ikke være med til at bortkaste, — nei, ikke bortkaste, thi det er ikke Meningen, — men at bortgive til Forsvarsvæsenet 30 Millioner Kroner, uden at vi faae dem ind paa anden Maade, selv om jeg mente, at Balancen var saa gunstig, som det høitæredede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) har fremstillet den i sin Bog, Side 80 og 81, thi idet han siger, at der i de sidste 5 Aar er et Overskud af 10 Millioner tilstede, har han vel henvist til Finansministeriets fremlagte Regnskaber, men er fjender det ærede Medlem da ikke, at det ikke er nok, at man ser paa et Statsregnskab eller paa et Skema, erindrer det ærede Medlem da ikke, at vi samtids dermed have forbragt af Altkiverne 5 Millioner Rd., som ikke ere førte tilbogs, det er 1 Million aarlig, og disse maa det ærede Medlem tage med i sin Bevegning, hvilket gjør Balancen mindre gunstig. (Auktør: Det er ikke rigtigt). So, det er rigtigt; det ærede Medlem kan se efter i Statsrevisionens Betænkning, og han vil der finde, at det er over 800,000 og det nærmer sig ialtsald til en Million, og enkelte Aar naaer det endogsaa til en Million; altsaa, forsaavidt Statsrevisionens Betænkning er rigtig, saa er det rigtigt. Dette maa altsaa det ærede Medlem huske paa, og fremdeles maa han huske paa, at vi i den Periode have havt to extraordinære Skatter, en extraordinær Krigsskat, som gav henved 2 Millioner Rd. — har jeg sør sagt Kroner, mente jeg selvfølgelig Dalere, thi ellers var det urigtigt, det var alfor lidt. Endvidere maa vi ikke glemme, at Staten i 1870 indbragte 2 Millioner Rd., altsaa 4 Millioner Kr.; jeg ser derfor ikke Stillingen saa gunstig. Gaar jeg nu til iaar, da giver jeg den høitæredede Finansminister Ret deri, at man egentlig ikke har Ret til at mene — ja, man har vel Lov til at mene det, men jeg tror ikke, det er rigtigt — at Afbetalingen af Gjæld skal være noget Regelmæssigt, som man ikke maa tage med i sin Betragtning, naar der er Tale om en Balance; jeg giver ham altsaa Ret

deri, at Betalingen af Gjæld er erhvervet Formue. Ser jeg nu hen til, hvorledes Balancen er iaar, saa bliver der, naar jeg udflyder de to §§ 10 og 27, et Overskud af 435,000 Kr.; vi afbetale mere paa vor Gjæld, end vi optage af vor Formue: 1 Million, og vi udbetale til Nationalbanken henved en $\frac{1}{2}$ Million; her er altsaa et virkelig Overskud af 2 Millioner Kr.; men lad os ikke glemme § 28; der forlanger Regjeringen ikke mindre end 5 Millioner, og herved vil der altsaa fremkomme et Underskud af 3 Millioner, dersom vi gaa ind paa alle Ministeriets Forlangender, og man maa jo gaa ud fra, at der ikke er stillet noget Forlangende, som man ikke ønsker opfyldt. Dette kan jeg ikke kalde en gunstig Stilling i et saa godt Aar som dette, og da naaenlig, naar de af mig antydede Opgaver skulle endogsaa tilnærmelsesvis begynde at opfyldes. Man vil heraf kunne se, at jeg har gyldige Grunde for ikke at være med til at tage Penge af Statskassen til Forsvarsvæsenets Udgifter. Den høitæredede Finansminister sagde, at den Gang der var Tale om Jernbaneanlag, da forlangte man ikke nogen extraordinær Skat; nei, da sagde vi tværtimod det Modsatte, nemlig at vi ingen extraordinær Skat vilde give til at bygge de vestjydske Jernbaner for, thi det er dog egentlig den nøgne Sandhed, og det var Grunden til, at Loven om den overordentlige Skat blev forkastet, og ikke alt det Andet, som man fabler om i Lovser og andetsteds, nemlig, at det var, fordi vi egentlig ingen Lødbreformer vilde have. Nei, det var ganske sikkert af den simple Grund, at man mener, at Jernbanerne, om de end ikke ere saa produktive for Statskassen, som de efter Udgifterne skulle være, saa dog i det Hele taget ere produktive lige overfor Landets Opkomst og Fremskridt; men er Krigsvæsenet i samme Grad produktivt, fremmende? Den høitæredede Conseilspræsident sagde endvidere, at Stillingen vil blive i den Grad gunstig i de 7 efterfølgende Aar, hvor Pengene til Forsvarsvæsenet efter Regjeringens Forslag skulde udredes, at vi i den Tid vilde faae en Afbetaling mindre, saa vidt jeg husker, af 20 Millioner. Det var kun 21 Millioner, der forredes; og Resten, sagde Conseilspræsidenten, kunde tages af Reservecapitalen. Men nu siger jeg: Den ærede Minister vil dog erindre, at Reservecapitalen er gaaet ned fra 50 Millioner Rd. til 20 Millioner Rd. Det er altsaa en Nedgang af 30 Mill. Rd.; det formindsker Renteindtægten med 1 Mill. Rd. det maa tages med i Betragtning, naar man stiller denne overordentlige gunstige Udsigt frem. Og har man mindste Udsigt til at vente, at de overordentlig gunstige Aar skulde vedblive? Det skulde være første Gang i Verdenshistoriens Løb, om det vilde ske. I det Hele var der flere Udtalelser af den høitæredede Conseilspræsident, som i høi Grad overraskede mig. Han har flere Gange sagt, — og jeg tvivler naturligvis ikke om, at det har væ-